

Bayram Morali mi Kaldı

– erd44 · 11 Eylül 2019

“Bayram morali mi kaldı”

Bayram sabahı uyandım... Uzun zamandır dışarı çıkmıyorum.

Yaşlı bir adamı dünyanın dışına koymuş gibi odamda yaşıyorum

Zaman ve mekân duygusundan uzak, tv kapalı sadece eski model cep telefonum yanımda. Şehir dolmuşu minibüsler daha sabah servise başlamamış iken komşum ve ailesi Üsküdar'da camiler boş duruyorken, AKP ilçe teşkilatının tuttuğu münibüslerle Çamlıca Sellahattin Camiine sabahın köründe bayram namazı kılmaya götürülmüşler. gitmişler. Halbuki Komşum AKP li değil diye daha yeni işten çıkarılmış yerine Suriyeli vasıfsız bir işçi alınmıştı. Git Üsküdar'da bir camide kıl namazını. Eminim yine AKP ye verir oyunu.

Bu bayrama ve bayramlara kurban kanı yanında şehit kanı ve bayram trafiğinde can verenlerin kanı da karıştı. Yaralıların ne olduğu haberini hiç bir bayram sonrası öğrenemedik öldüler mi sakat mı kaldılar. Neyi insanca yaşayabildik şu ülkede toprak utandı kurban kanını bağına basmaktan. Bir insan utanmadı şehit ve kurban kanı akıtmaktan.

Diyanet Lösemi hastası çocuklara kurban bağışy yapın ilanları asmış sağa sola. Bu yoksullukla mahallede kurban kesen hemen hemen yok. Neyin kurbanını kime vereceksin. Şeker ve Kurban bayramı trafiğinde ölenlerin sayısı her yıl artıyor. Trafikte ölenler şehit cenazelerinden fazla oldu. Kurban bayramının bitmesine 5 gün daha var son iki günü de eklediler bayram tatiline bakalım trafikte ölen sayısı kaçta ulaşacak.

İki bahçe ötede kurban kesmişler. Rüzgâr kurban kanı kokusunu getiriyor. Baktım barsak ve midesini iyice toprağa gömmemişler kuşlar konup duruyor kurban kalıntılarında üstüm başım kurban kanı kokuyor. Tansiyon ilacım bitmiş ve moralimi bozmamaya dikkat ediyorum .Arada havalandırıyorum odamı. . Kıskançlık, hırs ve yoksuluk sebebiyle eşlerin bıçaklanarak kanlarının akıtılması dahil kan dökmeye meraklı bir kitle. .Diyanet kurban kesme için yer göstermiş uluorta karısını bıçaklayarak kan akıtanlar için de yer gösterse ya diyesim var.

Ülkenin yağmalanması, yazar ve şairlerin hapiste olması çekmemiz gereken acılardan bir kaçtı.

Tek tesellim gürlütlere bulaşmadan var olmamı yaşamaya çalışmam.

Büyük bir ciddiyetle yapıyorum bunu ve insanlarla gerekmedikçe konuşmamaya gayret ediyorum.

Birbirinden kopuk ve birbirini anlamayan bir toplum var.

Hayat gülle diken arasında yazısız geçmesin diye arada tekrar tekrar okuyup şiirlerimi düzenliyorum.

Olumsuz bulduklarımı ayıklıyorum. Hepsi olumsuz ve muhalif şiirler olumlu şiir yok aşk şiiri dışında.

Epey de birikti sosyal ve aşk içeren şiirler. Bu ortamda nasıl aklıma düşüyor aşk şiiri yazmak ben de

şaşıyorum kendime.. Bir ara düzenlediğim şiirlerimi dijital ortamda çoğalttım ve bastıracağım dedim. Sakal

bıaktım ve enseme yakın az kalmış saçlarımı toplayıp at kuyruğu yaptım. Kulağımın tekinde küpe de

olsa tam şair görüntüsü bir adam dedim Başvurdum orta halli bir kitapevine. Medyatik ve sansasyonel

biri olmadığım için şiirlerimi daha okumadan kitapevi basmaya yanaşmadı. Satışı olmaz dedi ve basmak

için de üstüne para istedi. 1000 adetten aşağı basamazlarmış.

Hayata olumlu bakmaktan çıkalı çok oldu, eski sakalsız at kuyruksuz efendi görünümlü fotoğrafımı iliştiirdiğim aynanın kenarına. Her sabah geçiyor konuşuyorum eski halimle.

Akşamları kuruyorum çilingir sofrasını kalbimi birkaç anı ve şiiire sarıp oyalanıyorum. Artık, iki duble rakı içemiyorum şaraba döndüm SGK emekli maaşımı idareli kullanmam gerekiyor.. Tek değişmeyen tarafım hâlâ dağınığım, hâlâ pasaklı.

Bazı geceler gökyüzüne bakmayı ve yıldız saymayı seviyorum.

Kimsesiz ve geleceksiz şairlerden biri olarak yıldızları saymayı bir iş edindim

Erdil Ünsal